

(א) עירובין יד. לקמן כב. [מסכתא עירובין פ"א הלכות פ"י מ"א (ע"ש, ג) ע"ז ט"ז, (ד) עירובין כג. ט"ז, (ה) ע"ז י"ג: מרין דהיא, ו' כ"א: טהורים שאין בהם,

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר רב הונא וכו' אלא שמנה אמות מנומלמות: (ב) רש"י ד"ה מן הלך. י"ב ס"א ה"מ מן הצד הוא דאמרינן כשמיעטור לאורו הוי מיעוט דאורי' הנגזר אמרינן ביה לבוד מן הצד אבל אם יש אור ג' באמצע ומיעוט עד פחות פליגי ביה אי הוי מיעוט:

מוסף רש"י

ומודה רבי מאיר. בן זמן ארבעה זין שאין בהן ארבעה פנים. כשרה ואף תחת הנסכים דהא ליכא ד' במקום אחד והיכא פסול ר' מאיר היכא דליכא תרתי צדדי דקסבר ד' זני נסרים מנטרפים לארבעה: הוי מיעוט. וכשרה ללאו שיעור אורי יש ולא שיעור סכך פסול יש: צסוכה קטנה. שיעור מנומלם: צקנים הוי מיעוט. דאמרינן לבוד ואין כאן אורי: צשפודין לא הוי מיעוט. ואף לא גב ללא מזה ולא מזה יש שיעור לפסול מיהו כיון דליכא ג' טפחים צדדי דנפקי מהכשר סוכה חשיבי צפאי נפשייהו ולא מנטרפין צדה לאשלומה לשיעורא וליתיה לשיעורא דסוכה: והני מילי. דלורי פחות מג' לבוד ואינו פוסל צסוכה: (ט) מן הלך. דאמרינן הרי הוא לבוד מן הדופן: צאמלע. אורי פחות מג' שלא צסמוך לדופן: קורה פולאה. להמיר המצוי ומנוה על רוח צפת המצוי מכותל לכותל וזו אינה מגעת לשני הכתלים: וכן צ' קורות נו'. ועל כרחק צאמלע אורי פחות מג' שלא צסמוך לדופן: שאני קורה. דלל איסור טלטול מצוי והלכות עירוב דרצנן הוא דמדלורייתא לא צעי תיקון הלכך קבילו צה הכי דעס אסרו והס המצוי אכל סוכה דלאורייתא אי לא קיס לן לבוד צאמלע הלכה למשה מסיני לא מניין לאכשריה: ארובה. צגג היא: כנגד ארובה טהור. כלים שחמתי טהורים שאינו אלהי' המת אלהא אין לבוד צאמלע למהו כוליה כקמס:

רבינו הגאון

מודה ר' מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלא וכשרה, ומודה ר' יהודה שאם נתן עליה נסר שחב ר' טפחים כשרה. בשלמא לרב דאמר לעולם הכי אמות משום הכי כשרה. אלא לשמואל דאמר באמצע בארבעה טפחים פסולה קריא. ומשני רב תנא ברה ק"ה יהושע אליבא דשמואל, הכא באה מתני' בסוכה שאין בה אלא ח' אמות על ח' אמות מצומצמות שהן ארבעים ושמונה טפחים היא, וכגון דמסכך בה נסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא, ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא דהוה ליה שני פסלין ח' טפחים, שיעור וכל פסל הוא סכך כשר,

סוכה פרק ראשון סוכה

ות.

עין משפט
נר מצוה

ק"ב א מ"י פ"ה מהלכות סוכה הלכה כ' טו"ע ק"ב ב מ"י פ"ז מהל' שנת הלכה כד' טו"ע א"ח ק"מ ט"ז סג סקיף כח: ק"ב ג מ"י פ"ז מהל' טומאת מת הלכה א סג עשין ללא: ק"ב ד ה מ"י פ"ד מהלכות סוכה הל' ט ט סג עשין מג טו"ע א"ח ק"מ מל סקיף ח:

אין לבד באמצע. היינו למעלה דלפנות מכשירין לעיל (דף ו'). קנה קנה פחות מג' ומקורת מצוי פריך שפיר דהיינו נמי למעלה ופריך צין למאן דלמר פ"ק דעירובין (דף יב): קורה משום היכרא צין למאן דלמר משום מחמה וא"ת אם אין לבד צאמלע א"כ למה מרובה מחמה מייפסל עד

ומודה רבי מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר שמוניה פסל בנייהם וכשרה בשלמא למ"ד בין באמצע בין מן הצד בד' אמות משום הכי כשרה אלא למאן דאמר באמצע בארבעה אמהי כשרה אמר רב הונא בריה דרב יהושע הכא בסוכה דלא הויא אלא שמנה (א) מצומצמות עסקינן ויהיב נסר ופסל ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא ונסר ופסל ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא דהוה ליה שני פסלין באמצע ואיכא הכשר סוכה באמצע אמר אב"י אורי שלשה בסוכה גדולה ומיעוט בין בקנים בין בשפודין הוי מיעוט בסוכה קטנה בקנים הוי מיעוט בשפודין לא הוי מיעוט והני מילי מן הצד אבל באמצע פליגי בה רב אחא ורבינא חד אמר א"ש לבד באמצע וחד אמר אין לבד באמצע מ"ט דמ"ד יש לבד באמצע דתניא (ב) בקורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל אחר וכן שתי קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה מכותל אחר ואינן נוגעות זו בזו פחות משלשה אינו צריך להביא קורה אחרת שלשה צריך להביא קורה אחרת ואיך שאני קורות דרבנן מאי טעמא דמאן דאמר אין לבד באמצע דתנן (ג) ארובה שבבית ובה פותח טפח טומאה בבית כולו טמא מה שכנגד ארובה טהור טומאה כנגד ארובה כל הבית כולו טהור אין בארובה פותח טפח טומאה בבית כנגד ארובה טהור טומאה כנגד ארובה כל הבית כולו טהור ואיך שאני הלכות טומאה דהכי גמירי להו דרש רבי יהודה בר אלעאי בית שנפתח וסיכך על גביו כשרה אמר לפניו ר' ישמעאל ברבי יוסי רבי פריש כך פירש אבא ארבע אמות פסולה פחות מארבע אמות כשרה דרש רבי יהודה בר אלעאי אברומא שריא אמר לפניו רבי ישמעאל ברבי יוסי רבי פריש כך אמר אבא של מקום פלוני אסורה של מקום פלוני מותרת כי הא דאמר אב"י האי (ד) צחנתא דרב נהרא שריא מאי טעמא אילימא משום דרדיפי מיא והאי דג טמא כיון דלית ליה חוט השדרה לא מצי קאים והא קא חוינן דקאי אלא משום דמליחי מיא והאי דג טמא כיון דלית ליה קילפי לא מצי קאי והא קא חוינן דקאי אלא משום דלא מרבה טיינייהו דג טמא אמר רבינא והאי דנא דשפכי נהר איתן ונהר גמדא להתם אסירא (ה) אחרת יסיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין כשרה שאין לה פצימין אב"י אמר כשרה ורבא נוגעת אברין

שמהל מכוסה יפה ומעובה כמין בית שלא יהא צה נקב לאו פרכא היא דהכא מייירי כשהאורי מהלך על פני כולה וצסיכך נחלקו לשנים והא דאין סכך פסול פוסל צפחות מארבעה ואע"ג דאין לבד צאמלע לא דמי לאורי דהא מה נפשך יתר משלשה הרי ילא תמורת לבד ואפילו הכי אינו פוסל לפי שאינו חשוב להיות חוץ ומפסיק צינתי:

אין בארובה פותח טפח טומאה בבית כנגד ארובה טהור טומאה כנגד ארובה כל הבית כולו טהור. צסיפא גרסינן כי רישא וצדצרים אחרים יש צינייה סילוק צמקת אלהות פרכ' י והכא לא מיייתי לה כולה שדרך הגמרא לקבל משניות של סדר טהרות:

סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין.

צקונטרס (לעיל דף ז'). חלר המוקפת אכסדרה חלר זו מוקפת צמים ופתוחים לה סביב משלש רוחות ולפני הצמים עשויין אכסדראות סביב לג' רוחות והאכסדרה פתוחה היא ואין לה דופן ללך החלר זה סיכך על גבי אריה של חלר ואין דופן לסוכה זו אלא מחילות הצמים האכסדרה צין הצמים לאכסדרה ומנאל תקרת האכסדרה מפסקת סביב צין סכך לדפנות ואם יש צרוחצ האכסדרה ד' אמות פסולה פחות מד' אמות כשרה דאמרינן דופן עקומה דוגמא ללדב קלוייטער"א של האומות שיש לה אורי שיש צה עשבים והקיף האכסדרה סביב לה וכשיש צמקרת האכסדרה ארבע אמות ויש ללך הסוכה פלימין לאכסדרה עמודים כמין חלונות וצינייה פחות משלשה כשרה דאמרינן צה לבוד וכשאין צה פלימין פליגי דאצי אמר כשרה דאמרינן פי תקרה יורד וסותם דהוא עוביין של נסרים צמקרה עובי ראשיהס הלכה ללך הסוכה יורד וסותם מכל לך ורצא חמר פסולה לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם כדמפרש טעמא לקמן כך פירש צקונטרס והא דליטריך ליה לאשמעינן שיש לה פלימין דכשרה על ידי לבד משום דלאידך לישנא קפסיל רצא וקסבר ללא אמרינן הכא לבד לפי שהפלימין חללן האכסדרה נעשה ולא לאורי חילון ולמאי

רבינו הגאון

גבוי אם יש בין כותל לסיכך ד' אמות פסולה, שבע מנה ד' אמות פסולה הא פחות מד' כשרה, וזו אחר מן החיצות והיא דופן עקומה דקיימא לן הלכה למשה מסיני אילבא דר' מאיר. וכן שריא ג' אמות ושלש מהאי גיסא, וג' אמות ושלש מהאי גיסא, וסכך כשר ארבעה ח' טפחים שהן שיעור סוכה, וראין כהלו הן שני פסלין (הז) שהן באמצע היא הסוכה, ואילו החרים והפסלין: מזה הצד ומה הצד חשבינן כדפנות, ודינן אותן כאילו כדופן עקומה, לפיכך היא הסוכה כשרה. ומצאנו ארוה מפורש בירושלמי ר' לוי בשם ר' חמא בר' חנינא, כתוב וסתם על הארץ את הפרוכת מיכן שהרופן קורי סכך, ומיכן שששין דפנות בדרך שמקבל טומאה, כגון הפרוכת שריא דופן. ואפילו דופן מקצתו עומד ומקצתו עקום נקרא דופן, וריה לזה הפרוכת, וכשר הוא. ומפני מה אמר ח' אמות מצומצמות, כדי שראו פסלין דבוקין באמצע, שאם יסיק יפסד החשבון, ואם יהיה הסכך ד' אמות פסול. וקיימא לן כשמואל באה, דהא טוגיא דשמעתא כותיה. וכן המקרה טוכתו בשפודין או בארוכות המטה כענין הזה, בהא מוקמינן להו, ברופן עקומה, כבית שפנת וכחצר המוקפת אכסדרה, כן סוכה המוקפת בדברים שאין מסככין בהן, כגון השפודין וארוכות המטה וכיוצא בהן. אורי פחות מג' טפחים צבדדין, אמרין כלבוד דמי, כדתנן הרחיק את הסיכך ג' טפחים מן הדפנות פסולה הא פחות מג' אמרינן כלבוד דמי וכשרה. אורי פחות מג' באמצע, פליגי בה רב אחא ורבינא, חד אמר יש לבד באמצע גמר לה מקרה נ"א:

אם יש בניהן פחות פחות מג' טפחים אין צריך להביא קורה אחרת, דאמרינן דפחות צריך להביא קורה אחרת עליהם, לסתום הפתח שביניהן. והחולק דוחא שאני קורה דמרבנן היא, אבל סוכה שהיא מן התורה לא אמרינן בה לבד באמצע. דתנא ארובה בתוך הבית ובה פותח טפח, טומאה בבית כנגד ארובה טהור, טומאה כנגד

כו', ואם אמרינן לבד באמצע למה הבית הלא מאהיל על הטומאה, אלא שמע מניה אין דין לבד באמצע. ודחי שאני הלכות טומאה דהכי גמירי. אחרת סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין כשרה, פיר' לחיים, ושאיין לה פצימין, אלא סיכך על גבי כותלי בתים אחרים, אב"י אמר כשרה,

שני הפסלין שן קנים, כדאמרן מאי פסל [וכרן] קנים היוצאים מן הסוכה סכך כשר באמצע ח' טפחים שהן אמה ושלש, ושלש אמות ושלש] מזה הצד שיעור שלשה נסרים ושני פסלין וכן מן הצד האחר, ותנן בית שנפתח וסיכך על

גמדא להתם אסירא (ה) אחרת יסיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין כשרה שאין לה פצימין אב"י אמר כשרה ורבא נוגעת אברין

מיימין לה כולה וזהו ראש הפרק ארובה צמון הצית: הכי גמירי להו. מסיני דאין לבד צאמלע ומהלכה לא גמרינן מידי אחריתי אלא הווא דלתמר ציה: רבי פריש. את דצריך: אצנומא. מין דגיס קטנים ואין צרעין ניכרין צהן: של מקום פלוני אסוריס. שערצין גדילין צצותו נהר ומרוב קוטנס אין יכול להפרישם שאינן ניכרים: של מקום פלוני מותר. שאין אורו נהר מנגל שרשים כדמפרש: אצנומא. מין דגיס קטנים: דצנ נהרא. הנהר צצ שמו: רדיפי מיא. קלות וממהרות לנרון: חוט השדרה. ותנן כח צאדם וצהמה ודגים להיות שדרתו עומדת צצריאות: והא קחוינן דקאי. צכמה נהרות הרדופין צציימין: קילפי. שקקשים: דלא מירבי טיינייהו דג טמא. אין טיט של אותו נהר מגדיל ומשקיץ שקלים ורמשים: והאידינא נו'. שהוסבו לתוכן עכשיו והם מגדלין שקלים ומהן יורדין לאותו נהר: סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פלימין. כגון חלר המוקפת אכסדרה כדפרישי צמתניין וסיכך צצאריה של חלר וסמך הסכך על שפת קירוי של אכסדרה ואין מחילות פנימיות מועילות לנסוה דיש צמקרת האכסדרה יותר מארבע אמות אכל ללך הסוכה יש לאכסדרה עמודין כמין חלונות וצינייה פחות פחות משלשה כשרה דאמרינן צהו לבד: אמרינן

ק"ז א מ"י פ"ז מהל'
שבת הלכה לה סמג
עשה א טו"ע א"ח ס'
שם טע"ף ז בהגה"ה:

רבינו הגנאל

פי תקרה יורד וסותם,
כלומר רואין בדעת כאלו
קצה הסכך יורד וסותם,
כדיקרא לן גוד אחיה
מחיצתא, ולא סמכינן
אבותי בתים העשויים
לבתיס ואחוריי הבתיס
נעשין כותלי הסוכה. רבא
אמר פסולה, לא אמרינן
פי תקרה יורד וסותם
אלא בעינן שלשה דפנות
הנראות לעין כי הן
לטובה. לימא בפלוגתא
דרב ושמואל פליגי,
דאמרו אבסדרה בבקעה,
בגון שהעמיד ד' עמודים
בבקעה וסיכך עליה,
רב אמר מותר לטלטל
בבולה ושמואל אמר אין
מטלטלין בה אלא ב'
אמות. ורדקין לה, אליבא
דשמואל כולי עלמא לא
פליגי.

ולמאי דפי' בקונטרס ללאזי פי תקרה יורד וסותם מכלל דקשה
דהא לבתר הכי מסיק דכי הפחית דופן אמנעית ונשמיר בסוכה שמי
דפנות זו כנגד זו כמין מצוי מפולש דזהא מודי אביי דלא אמרינן פי
תקרה יורד וסותם כ"ש כאן דאין לה דפנות כלל ומיהו בקונטרס חילק
משום דהתם מיירי בחצר בלא
אבסדרה דפירש לדידך דאמרת פי
תקרת אבסדרה יורד וסותם תימא
נמי בסוכה העשויה בחצר מסוככת
בנסריס עזיס שאין רחצים ד' ונפחת
דופן האמנעי ושינס מכאן ומכאן
קיימין מכשרת לה נמי על ידי פי
תקרה שלה ותימא זה פי תקרת
נסריס יורד וסותם אמר ליה זההיא
מודינא לך כיון דאורי דפנות לנגדה
דמיא למצוי מפולש ועשוי לקפנדריא
ולבקעת רביס משמע מתוך פירושו
שרויה לפסול יותר לפי שאור החצר
מקיף סביב לסכך מיהא דתקרת
האבסדרה מקפת לו משום דהאי דמי

טפי למצוי מפולש מהאי וסברא משונה היא לפיכך נראה' כי (ה) מעיקרא
פליגי בסיכך על אבסדרה שאין לה פנימין ציט לה שמי דפנות
כהלכתן כמין גחם מורח ודרוס או מורח ופון דאורחא דמלתא
למיצד ניעות קת' ואע"ג דאין כאן שליטת כלל שרי אביי על ידי
פי תקרה ורבה מקשה לאביי דאילו היו שמים זו כנגד זו וליתא
לאמנעית אי הוה שרי לה על ידי פי תקרה והאי דנקט הפחית לאו
דוקא דהוא דאין אס נעשית כך מתחלה ושמא כשנעשית כך מתחלה
שייך ביה נמי לשון פחיתא ואמר ליה אביי זהא מודינא לך דלא
אמרינן פי תקרה משום דהוה כמצוי מפולש דלית להו לרצנן פי
תקרה כדתנן בסוף כל גגות (עירובין דף טז.) דפליגי בצוגה עלייה
על גבי שני בתים ואפילו רבי יהודה דשרי התם הני מילי גבי שבת
דאית ליה שמי מחיצות דאורייתא אבל גבי סוכה דשלש מחיצות
דאורייתא מודה דמפולשות לא אמרינן בה פי תקרה יורד וסותם
ורבה דהוה מקשה סלקא דעמיא דאפילו לרצנן דלית להו פי תקרה

אמרינן פי תקרה יורד וסותם רבא אמר
פסולה לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם
אמר ליה רבא לאביי לדידך דאמרת פי
תקרה יורד וסותם אפילו הפחית דופן אמנעי
אמר ליה מודינא לך בההיא דהוה ליה כמבוי
המפולש לימא אביי ורבא בפלוגתא דרב
ושמואל קמפילגי דאתמר (ה) אבסדרה בבקעה
רב אמר "מותר מטלטל בכורו דאמרינן פי
תקרה יורד וסותם ושמואל אמר אין מטלטלין
בה אלא בד' אמות דלא אמרינן פי תקרה
יורד וסותם אליבא דשמואל כ"ע לא פליגי
כי

אמרינן פי תקרה יורד וסותם. מכלל ד: רבא אמר פסולה לא
אמרינן פי תקרה יורד וסותם. כדמפרש טעמא לקמן. פי תקרה
עובדין של נסריס בחזון וכו' עובי ראשיהן הכלה לזד סוכה: לדידך
דאמרת פי תקרת אבסדרה יורד וסותם. תימא הכי נמי בסוכה
העשויה בחלמל חצר ומסוכך בנסריס
עזיס שאין רחצים ד' ונפחת דופן
האמנעי ושינס מכאן ומכאן קיימין
מכשרת לה נמי על ידי פי תקרה שלה
ותימא זה פי תקרה יורד וסותם:
מודינא לך זההיא. דכיון דאורי
פחות לנגדו דומיא דמצוי מפולש
ועשוי לקפנדריא לבקעת רביס:
לימא אביי ורבה. קא סלקא דעמיא
טעמא דרבא משום דקסבר בחזו דופן
או צניס אמרינן יורד וסותם אבל
בכלל לא אמרינן: בצקעה. להכי
נקט בצקעה דמתוך שאינה סמוכה
לבית אין לה דפנות שאין עושין דפנות
לשם אבסדרה אבל פעמים שעושין

(א) עירובין (כה. טז.) ד:.
(ב) ויין רש"י.

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה סיכך על
גבי וכו' וסברא משונה
היא לפיכך נראה פי
פליגי מעיקרא בסיכך על
גבי אבסדרה: (ב) בא"ד
לדידך כשרה דפליגא
על: (ג) ד"ה אבסדרה
וכו' שפירן בקין וזית
וקירוי באלכסון:

מוסף רש"י

אבסדרה בבקעה.
אבסדרה מקורה בגג חלק
כעלוט שלט ואינו משופע
והוא קרוי שכלל הש"ס
(עירובין כה.) הנקעה
כרמליס. כדאמרינן צ"ל
השבת (שבת ו: ו) ואבסדרה
או פרוצה מד' רוחותיה
ועומד קרויה על ד'
ימות ועומד ד' קורות
מימד לימד ועליהן מסדרינן
הנסרין, ואותן הקורות קרי
פי תקרה, והאי דנקט
בקעה משום דבעיר סתם
אבסדראות סמוכות להקף
צית או חצר, ואיכא מחיצה
אחת או שתיס, ומודה
שמואל התם דמטלטלין
(ש"ב טז.)

אותה לפני הבית ודופן הבית סותמה מאחריה: לא אמרינן פי
תקרה יורד וסותם. וטעמא מפרש בעירובין (דף טז.) בצקע
דפנות לית ליה אבל אס היתה שם דופן שלימה אית ליה יורד
וסותם באחרייתא. לימא כו' אביי כרב ורבה כשמואל: אליבא דשמואל
הווי ענמא לא פליגי. כך פירוש סוגיא זו בכל מקום שיכול להעמיד
דברי אחד מהן שלא במחלוקתן של אחרים ודברי השני אינו יכול
להעמיד אלא במחלוקת אומר כן. אליבא דשמואל ודאי כדקאמרת הוא
דרבא לחודיה הוא דאמר כשמואל ואביי אינו יכול להעמיד דבריו
כשמואל ואליבא דשמואל לא פליגי אביי למימר כשרה דמה לענין
שבת דמחיצות פי תקרה לחלל אבסדרה עבדיי שהתקרה לזורך
אבסדרה נעשית לא שרי להו שמואל בסתימת פי תקרה כל שכן
לענין סוכה שלא לשם סוכה נעשה שהרי חוץ לחללה של אבסדרה
היא נעשית ומחיצות לזורך תוכן עשויות ולא לזורך חוזה לן:

התם אמר אביי כאן פי תקרה יורד וסותם מיגו דשייך לגבי אבסדרה שאינה מפולשת דהוה אמרינן פי תקרה אס היתה כריכה מהני
נמי לגבי סוכה המפולשת ומיהו לפי מה שפירשתי קשיא דמשמע פרק כל גגות (שם דף טז.) דמפולשת מכשר נמי אביי דאמר ליה רבא
לאביי ולא מינין מחיצה לאיסור והא סיכך ע"ג אבסדרה שיש לה פנימין כשרה ואלו השוה את פנימיה פסולה אמר ליה לדידי כשרה
לדידך סילוק מחיצות היא והשתא יש לה פנימין דהתם לא הווי כיש לה פנימין דהכא דעל כרחך זההיא דהתם פליגי וזהו פי'
דשמעתי דהתם לפי מה שפירש בקונטרס שם דסיכך על גבי אבסדרה שיש לה פנימין יש לה שמי דפנות כהלכתן לאכרה ועשויה
כמצוי וצדופן שליטת קבועים עמודים צויות ויש להן טפח כשרה דתנן שמים כהלכתן ושליטת אפילו טפח ואפילו השוה את הפנימין
שבתה שמי מחיצות בתוכה אלא מחיצות הראשונות ונמצאו פנימין עומדין צין צ' המחיצות מכאן וצין צ' המחיצות מכאן וצתוך האבסדרה
אין נראין פסולה דאין לה אלא שמי מחיצות לדידי כשרה (ה) דפליגא עלך זהא מילתא דאפילו אין לה שום מחיצה דאית לי פי תקרה יורד
וסותם דסתם אבסדרה מחוץ לו קורות מלמעלה מעמוד שעליהן נומנין את התקרה והנן קורות יש להן פה דהיינו תקרה שאינה
עגולה אלא מרובעת ולדידך נמי דאמרת פסולה אין כאן מחיצה לאיסור דהכא היינו טעמא שסילק מכאן את הפנימין ואת המחיצות
הראשונות על ידי מחיצות הללו ומעמידה על אלו לצדן והשתא לפי מה שחילק בקונטרס צין מפולשת לאור החצר למפולשת לאבסדרה
ניחא אבל לפי מה שפירשתי קשיא ונריך לומר דשמי דפנות דהתם לאו במפולשות זו כנגד זו אלא כמין גחם כדפירש' והפנימין
במקום שליטת של טפח וארבע פנימין לארבע זוויות של אבסדרה שכן דרך להוסיף קורות מעמוד לעמוד לבנות עליהם תקרת
האבסדרה ואותן העמודים בולטין בראשי הדפנות במקום טפח וכשהשוה פנימיה שעשה מחיצות אחרות כנגד אותן שמים כמין גחם
בצפנים לפנימין ואין נראין צתוך הסוכה ומ"מ לאביי כשרה מכה פי התקרה אפילו ליכא מחיצות כלל ומיהו פנימין דשמעתי דפליגי
בהו צדקן ליגא מכה לצוד נריך לאוקומי במוקפת פנימין הרבה ואין שם מחיצות כלל אלא הנך פנימין נעשין מחיצות לסוכה מכה
לצוד ואם באנו להשוותה לההיא דעירובין וביש לה שמי מחיצות והפנימין לזויות כריכין אנו לומר שיש לכל זוית שני פנימין סמוכים
זה לזה צתוך שלש ואין עבדין טפח אלא מכה לצוד וכ"ש דניחא ליה טפי טעמא דרבא דמצינן למימר דקסבר דגמירי טפח בלא
לצוד דלא אמרינן לצוד אלא למחיצות שלימות ולא למחיצה של טפח:

אבסדרה בבקעה. בפרק כל גגות (עירובין דף טז.) פירש בקונטרס דנקט בצקעה משום דבבקעה היא אבסדרה פרוצה מארבע
רוחותיה ועומדת קרויה על ד' ימות אבל בעיר סתם אבסדראות סמוכות לבית או לחצר ודופן הבית סותמה
מאחריה ומודה שמואל התם דיורד וסותם זהו כפי גרסתו דגריס בשליה כל גגות (שם דף טז.) ומי אית ליה לשמואל פי תקרה יורד
וסותם ומשי כי לית ליה צד' אבל בג' אית ליה ופירש שם בקונטרס כי לית ליה צד' במקום שצריך לעשות ארבע מחיצות בסתימת פי
תקרה כגון אבסדרה אבל בג' אס היתה זה מחיצה אחת כהלכתה ופי תקרה שלש מחיצות מכשר וקשיא דהא מוקמינן הכא אביי כרב
ולעיל קאמר אביי זההיא מודינא לך משום דהוה כמצוי מפולש אלמא דאפילו בשמי מחיצות לית ליה פי תקרה כ"ש דליכא
כלל ואם באנו לחלק משום דאיסור בקעה דהתם כרמלית דרצנן אס כן לרבא נמי יומא הכי ועוד פליגי ר' יהודה ורצנן בסוף כל
גגות (שם דף טז.) גבי שמי מחיצות צרה"ר אי אמרינן פי תקרה או לא וגבי בקעה אמר רב פי תקרה אפילו בלא מחיצות אס לא משום
דזה מדאורייתא זה מדרבנן ור"ת גריס איפכא וכן ר"ח כי לית ליה שלש כלומר כשאין צו כי אס שלש מחיצות והרביעית פרוצה במלואה
דסתם אבסדרה כך היא כדאמרינן בשליה לא יחפור (ב"ב דף טז.) עולם לאבסדרה הוא דומה ורוח צפונית אינה מסוככת ואמר בהקומן
רבה (מנחות דף כט:) מפני מה נצרה העולם צרה"א מפני שדומה לאבסדרה שכל הרואה לנאח יאל אבל בצקעה כשיש שם ארבע מחיצות
בגון שיש צרביעית שני לחיים ומשהו דאיכא שם מחיצה אע"פ שפרוזה ציתר מעשר אית ליה פי תקרה ורב אפילו פרוצה במלואה ואפי'
בשמי מחיצות אית ליה פי תקרה ובלצד שלא יהא מפולש מדקפריך בשליה כל גגות (עירובין דף טז.) גבי בית שנפרך משמי רוחות
מאי שגא מרוח אחת דאמרינן פי תקרה יורד וסותם משמי רוחות נמי אמרינן פי תקרה יורד וסותם ומשי רב כגון שנפרך צתוך
זוית (ה) דקירוי באלכסון והדתינא התם לעיל בזהו פירקא (דף טז.) צית שחציו מקורה וחציו אינו מקורה גפנים כאן מותר לזרוע כאן דאמרי'
פי תקרה יורד וסותם אע"ג דליכא התם שם ד' מחיצות אין לדמות כלל אס לשבת דאפילו פחות מותר לכלאס כדאמרינן פ"ק דעירובין (דף טז.)
והאי דנקט הכא בצקעה לפי ר"ת יש לפרש דנקט בקעה שהוא מקום איסור טלטול דבקעה שהיא כרמלית אי"נ משום דאיירי נמי באבסדרה
שיש לה שמי מחיצות דהתם נמי אית ליה לרב פי תקרה ובלצד שלא תהא מפולשת כדפירשתי ואי הוה נקיט אבסדרה שצחצר הוה משמע דווקא
כשיש לה שלש מחיצות דסתם אבסדרה שצחצר מושכת בכל אורך שצחצר או צרוחא אלא שהיא עד אמצע החצר ופרוזה במלואה לפנים:
אחוי